

[Marie Antoinette von Lowzow.]

ningen om hjemmeværnet og dets betydning, den kommitterede arbejder med, og jeg vil gerne betone, hvor overordentlig vigtigt dette arbejde er for hjemmeværnet. Jeg ved, at man i mange hjemmeværns-kredse mener, at dette arbejde burde forøges, og at man gerne så, at det blev yderligere præciseret i loven, thi trods de år, hjemmeværnet nu har eksisteret, er der dog endnu i mange kredse en sørgelig uvidenhed om meget, som angår hjemmeværnet.

Efter den tidligere lov blev ifølge § 14 alle befalingsmænd, hvadenten det drejede sig om de frivillige gruppeførere, delingsførere og kompagnichefer eller om de ansatte distrikts- og regionsledere, ansat for en periode af 3 år ad gangen. Baggrunden for at fastsætte denne termin, hvorefter eventuelt genvalg kunne finde sted, var bl. a., som det blev fremhævet i kommentarerne til loven, at disse stillinger ikke måtte blive en slags „sovepude“ for de pågældende indehavere. Denne tankegang syntes principielt rigtig, thi netop hvor man har med frivilligt mandskab at gøre, gælder det om, at lederne er besjælet af en sådan ildhu, at de til stadighed kan virke inspirerende på deres mandskab og holde fast på det, med andre ord, det gælder om, at man får de bedst egnede og mest aktive på disse poster. Men i praksis har det altså vist sig, at det er vanskeligt at få de bedst egnede til at forlade eventuelle sikre stillinger for at overtage disse hjemmeværnslederstillinger, når de kunne forventes om 3 år at stå uden job. Det er derfor sikkert en stor forbedring af loven, når man nu går over til at gøre lederstillingerne til tjenestemandstillinger af varig art. Bestemmelsen om, at der skal være en prøvetid på 3 år, vil forhåbentlig gardere imod, at man får ledere, der kunne tænkes at bruge stillingerne som den omtalte „sovepude“. Også for de ulønnede lederstillinger vil bestemmelsen om, at de, der får dem, skal kunne blive i stillingerne, til de ikke længere kan varetage det arbejde, der berettigede til udnævnelsen, kunne skabe roligere arbejde på længere sigt, men samtidig må bestemmelsen dog åbne mulighed for at afsætte eventuelle uegnede ledere.

Det er med stor tilfredsstillelse, jeg konstaterer den videre præcisering af de til hjemmeværnet sluttede kvinders stilling som svarende til hjemmeværnsmandens, men jeg kunne ønske denne paragraf udformet betydeligt mere i detaljer, bl. a. ved optagelse af de bestemmelser vedrørende kvindekorpsets arbejde, uddannelse, ledelse og placering i den militære ordning

tilsvarende mændenes placering, som indeholdes i den overenskomst, som den højtærede forsvarsminister har truffet med de to eksisterende korps. Nu da linierne gennem denne overenskomst er trukket op, må der være baggrund for også at få dem præciseret og lovfæstet her.

Den sidste passus i den nye § 20, der siger, at kvinder til luftmeldetjenesten kan indtræde direkte i hjemmeværnet udenom de foreninger, med hvem der er indgået aftale hidtil, ængster mig. I den trufne aftale var der en passus, der undtog luftmeldetjenesten og antydede det foreliggende forslag. Jeg tror, at denne passus i loven vil skabe store vanskeligheder, thi den vil kunne udsætte de organisationer, som man ellers træffer aftale med, og som man skal bygge hele det frivillige kvindearbejde på, for en uheldig, ja, man kan næsten kalde det konkurrence, idet kvinder kan indtræde i hjemmeværnet under helt andre betingelser, end man ellers byder kvinderne gennem kvindekorpsets. Jeg ved således, at Danmarks Lottekorps er meget ængstelig ved tanken om, at en bestemmelse som den foreliggende skulle blive gennemført. Jeg tror, det ville være af meget stor værdi for kvindekorpsets, om luftmeldetjenestens kvinder enten inkorporeres i det korps, der står til rådighed for det værn, hvorunder luftmeldetjenesten skal sortere — i øjeblikket står lottekorpsset til rådighed —, eller organiseres i et korps under samme vilkår som dem, der bydes kvinder i de andre korps. Forhåbentlig bliver der i udvalget lejlighed til at drøfte spørgsmålet nærmere med ministeren og til at høre lottekorpsets synspunkter.

Selvom der, som man ser, er adskillige punkter i lovforslaget, som jeg på mit partis vegne vil være glad for at få nærmere belyst i et udvalg, vil jeg gerne have lov til at udtrykke mit partis tilfredshed med det fremsatte lovforslag og give tilsagn om en velvillig behandling.

Johs. Christiansen: Der indføres i det foreliggende lovforslag adskillige nye ting. Jeg tænker bl. a. på de stabe, som det er hensigten at oprette. Der skal foruden generalstaben, eller hvad man har lov at betegne den som, såvidt jeg forstår, oprettes også 8 regionsstabe. Det kræver et ret stort personel. Det er et apparat, om jeg så må sige, som man dog måske næppe havde forudsat muligheden af, da hjemmeværns-tanken udformedes til lov.

Man foreslår endvidere en række nye faste ansættelser. Det vil altså sige, at der skal oprettes en række nye tjenestemand-